

II VELYKŲ SEKMADIENIS - ATVELYKIS
VIEŠPATIES GAILESTINGUMO SEKMADIENIS
2020. 04. 19

Gailėsčio aktas

Kunigas: Broliai, seserys, ruošdamiesi švęsti išganymo paslaptis, prisipažinkime nusikaltę ir melskime Dievą atleidimo.

Žmonės: Prisipažįstu visagaliam Dievui ir jums, broliai ir seserys, kad labai nusidėjau mintimis, žodžiais, darbais, ir apsileidimais. Esu kaltas, esu kaltas, esu labai kaltas. Todėl prašau Švenčiausiąją Mergelę Mariją, visus angelus ir šventuosius, ir jus, broliai ir seserys, melsti už mane Viešpatį Dievą.

Kunigas: Tepasigaili mūsų visagalis Dievas ir, atleidęs kaltes tenuveda mus į amžinąjį gyvenimą.

Pirmasis skaitinys (Apd 2, 42–47)

Broliai išvermingai laikėsi apaštalų mokslo ir bendravimo, duonos laužymo ir maldų.

Nuostaba ėmė kiekvieną, nes apaštalai darė daug stebuklingų ženklų. Visi tikintieji laikėsi drauge ir turėjo visa bendra. Nuosavybę bei turtą jie parduodavo ir, ką gavę, padalydavo visiems, kiek kam reikėdavo.

Jie kasdien sutartinai buvodavo šventykloje, o savo namuose tai vienur, tai kitur laužydavo duoną, su džiugia ir tauria širdimi drauge vaišindavosi, garbindami Dievą, ir buvo visos liaudies mylimi. O Viešpats kasdien gausino jų būrį tais, kurie ėjo į išganymą.

Tai Dievo žodis.

P. Dėkojme Dievui.

Atliepiamoji psalmė (Ps 117, 2–4. 13–15. 22–24)

P. Dėkokime Viešpačiui, nes jisai geras, jis maloningas per amžius.

Arba: Aleliuja.

Tegu Izraelis kartoja: „Jis maloningas per amžius!“

Tegu Aarono ainiai kartoja: „Jis maloningas per amžius!“

Visi, kurie Viešpaties bijo, tesako:

„Jis maloningas per amžius!“ – **P.**

Stumdyte stumdė, kad aš sukniubčiau,

betgi man Viešpats padėjo.

Viešpats – mano garbė, manoji stiprybė,

jisai – išganymas mano.

Džiaugsmo, išsivadavimo šauksmas

teisuolių sodybose girdis. – **P.**

Akmuo, kurį statytojai vertė į šalį,

pačiu kertiniu pasidarė.

Taip Dievo nulemta, ir mūsų akims tai nuostabą kelia.

Šią dieną laimingą Viešpats padarė,

džiūgaukim, kelkim linksmybes! – **P.**

Antrasis skaitinys (1 Pt 1, 3–9)

Šlovė Dievui, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvui, kuris iš savo didžio gailėstingumo Jėzaus Kristaus prisikėlimu iš numirusių yra atgimdęs mus gyvai vilčiai, kad gausite nenykstantį, nesuteptą ir nevystantį palikimą, skirtą jums danguje. Dievo galybė jus saugo tikėjimu išganymui, kuris parengtas apsireikšti paskutiniu metu.

Tuomet jūs džiaugsitės, nors dabar ir reikia truputį paliūdėti įvairiuose išmėginimuose. Taip jūsų nuoširdus tikėjimas, brangesnis už pragaištantį auksą, kuris ugnimi ištiriamas, bus pripažintas vertas pagyrimo, šlovės bei pagarbos, kai apsireikš Jėzus Kristus. Jūs mylite jį, nors ir nesate jo matę; tikėdami jį, nors ir neregėdami, džiūgaujate neišsakomu ir šlovingiausiu džiaugsmu, nes žinote gausią tikėjimo siekinį – sielų išganymą.

Tai Dievo žodis.

P. Dėkojme Dievui.

Posmelis prieš evangeliją (Jn 20, 29)

P. Aleliuja. – Tu įtikėjai, Tomai, nes pamatei, – sako Viešpats. – Palaiminti, kurie tiki nematę!
– **P.** Aleliuja.

Evangelija (Jn 20, 19–31)

Pirmosios savaitės dienos vakare, durims, kur buvo susirinkę mokiniai, dėl žydų baimės esant užrakintoms, atėjo Jėzus, atsistojo viduryje ir tarė: „Ramybė jums!“ Tai pasakęs, jis parodė jiems rankas ir šoną. Mokiniai nudžiugo, išvydę Viešpatį.

O Jėzus vėl tarė: „Ramybė jums! Kaip mane siuntė Tėvas, taip ir aš jus siunčiu“. Tai pasakęs, jis kvėpė į juos ir tarė: „Imkite Šventąją Dvasią. Kam atleisite nuodėmes, tiems jos bus atleistos, o kam sulaukysite, – sulaukytos“.

Vieno iš dvylikos, – Tomo, vadinamo Dvyniu, – nebuvo jų tarpe, kai Jėzus buvo atėjęs. Taigi kiti mokiniai jam kalbėjo: „Mes matėme Viešpatį!“

O jis jiems pasakė: „Jeigu aš nepamatysiu jo rankose vinių dūrio ir neįdėsiu piršto į vinių vietą, ir jeigu ranka nepaliesiu jo šono – netikėsiu“.

Po aštuonių dienų mokiniai vėl buvo kambaryje, ir Tomas su jais. Jėzus atėjo, durims esant užrakintoms, atsistojo viduryje ir prabilo: „Ramybė jums!“ Paskui kreipėsi į Tomą: „Pridėk čia pirštą ir apžiūrėk mano rankas. Pakelk ranką ir paliesk mano šoną; jau nebebūk netikintis – būk tikintis“.

Tomas sušuko: „Mano Viešpats ir mano Dievas!“

Jėzus jam ir sako: „Tu įtikėjai, nes pamatei. Palaiminti, kurie tiki nematę!“

Savo mokinių akivaizdoje Jėzus padarė dar daugelį kitų stebuklų, kurie nesurašyti šitoje knygoje. O šitie yra surašyti, kad tikėtumėte, jog Jėzus yra Mesijas, Dievo Sūnus, ir tikėdami vardan jo turėtumėte gyvenimą.

Girdėjote Viešpaties žodį.

P. Šlovė tau Kristau!

Tikėjimo išpažinimas

Tikiu į vieną Dievą visagalį Tėvą, dangaus ir žemės, regimosios ir neregimosios visatos Kūrėją. Tikiu į vieną Viešpatį Jėzų Kristų, vienatinį Dievo Sūnų, prieš visus amžius gimusį iš Tėvo: Dievą iš Dievo, šviesą iš šviesos, tikrą Dievą iš tikro Dievo; gimusį, bet ne sukurtą, esantį vienos prigimties su Tėvu. Per jį visa yra padaryta. Jis dėl mūsų žmonių, dėl mūsų išganymo, nužengė iš dangaus. (visi nusilenkia) Šventosios Dvasios veikimu priėmė kūną iš Mergelės Marijos ir tapo žmogumi. (atsitiesa) Valdant Poncijui Pilotui, jis dėl mūsų buvo prikaltas prie kryžiaus, nukankintas ir palaidotas. Kaip Šventajame Rašte išpranašauta, trečiąją dieną prisikėlė iš numirusių. Įžengė į dangų ir sėdi Dievo Tėvo dešinėje. Jis vėl garbingai ateis gyvųjų ir mirusiųjų teisti ir viešpataus per amžius. Tikiu į Šventąją Dvasią, Viešpatį Gaivintoją, kylančią iš Tėvo ir Sūnaus, su Tėvu ir Sūnumi garbinamą ir šlovinamą, kalbėjusią per pranašus. Tikiu vieną, šventą, visuotinę, apaštalinę Bažnyčią. Pripažįstu vieną Krikštą nuodėmėms atleisti. Laukiu mirusiųjų prisikėlimo ir būsimo amžinojo gyvenimo. Amen.